ఆంధ్రప్రదేశ్ ఉన్నత న్యాయస్థానం

మంగళవారం,జులై నాలుగో రోజు,రెండు వేల ఇరవై మూడు

ప్రస్తుతం

గౌరవనీయులైన శ్రీ న్యాయమూర్తి దుప్పల వెంకట రమణ

మోటారు యాక్సిడెంట్ సివిల్ అప్పీల్ నెంబరు: 136 /2011

మధ్య:

1. వెల్లగడ దుర్గాప్రసాదరావు, తండ్రి: కొండలరావు, సౌండ్ ఇంజనీర్, కులం: తెలగ, నివాసం: గునుపర్, వార్డు నెం.10, ఒరిస్సా రాష్ట్రం

... పిటిషనర్(లు)

మరియు:

1. బి.చిరంజీవులు, తండ్రి: దండ్సాయి, ట్రక్కర్ నెంబరు ఏపీ 30-టి-3587 నివాసం: చినబాహాపల్లి గ్రామం మందస మండలం,
2. న్యూ ఇండియా అస్యూరెన్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్, దాని డివిజనల్ మేనేజరు ద్వారా సూర్య మహల్, జి.టి.రోడ్, శ్రీకాకుళం.

... ప్రతిస్పందకులు

పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది: అరవల రామారావు

ప్రతివాదుల తరఫు న్యాయవాది: నరేష్ బైరపనేని

కోర్టు ఈ క్రింది వాటిని చేసింది: ఉత్తర్వు

గౌరవనీయులైన శ్రీ న్యాయమూర్తి దుప్పల వెంకట రమణ

M.A.C.M.A.No 136 /2011

04.07.2023

మధ్య:

1. వెల్లగడ దుర్గాప్రసాదరావు, తండ్రి: కొండలరావు, సౌండ్ ఇంజనీర్, కులం: తెలగ, నివాసం: గునుపర్, వార్డు నెం.10, ఒరిస్సా రాష్ట్రం

... పిటిషనర్(లు)

మరియు:

1. బి.చిరంజీవులు, తండ్రి: దండ్సాయి, ట్రక్కర్ నెంబరు ఏపీ 30-టి-3587 నివాసం: చినబాహాపల్లి గ్రామం మందస మండలం,

2. న్యూ ఇండియా అస్యూరెన్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్, దాని డివిజనల్ మేనేజరు ద్వారా సూర్య మహల్, జి.టి.రోడ్, శ్రీకాకుళం.

... ప్రతివాదులు

తీర్పు వెలువడిన తేదీ: 04.07.2023

ఆమోదం కోసం సమర్పించబడింది: గౌరవనీయ శ్రీ న్యాయమూర్తి దుప్పల వెంకట రమణ

1. స్థానిక వార్తాపత్రికల రిపోర్టర్లను తీర్పును చూడటానికి అనుమతించవచ్చా? అవును/కాదు

2. తీర్పు కాపీలను లా రిపోర్టర్లు/ జర్నల్స్ కు మార్క్ చేయవచ్చా? అవును/కాదు

3. తీర్పు యొక్క న్యాయమైన కాపీని చూడాలని ఆయన ప్రభువు కోరుకుంటున్నాడా? అవును/కాదు

దుప్పల వెంకట రమణ, న్యాయమూర్తి.

గౌరవనీయులైన శ్రీ న్యాయమూర్తి దుప్పల వెంకట రమణ

ఎమ్.ఎ.సి.ఎమ్.ఎ.నెం.136 /2011

04.07.2023

మధ్య:

వెల్లగడ దుర్గాప్రసాదరావు, తండ్రి: కొండలరావు, సౌండ్ ఇంజనీర్, కులం: తెలగ, నివాసం: గునుపర్, వార్డు నెం.10, ఒరిస్సా రాష్ట్రం

... పిటిషనర్(లు)

మరియు:

1. బి.చిరంజీవులు, తండ్రి: దండ్సాయి, ట్రక్కర్ నెంబరు ఏపీ 30-టి-3587 నివాసం: చినబాహాపల్లి గ్రామం మందస మండలం,

2. న్యూ ఇండియా అస్యూరెన్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్, దాని డివిజనల్ మేనేజరు ద్వారా సూర్య మహల్, జి.టి.రోడ్, శ్రీకాకుళం.

... ప్రతివాదులు

పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది : శ్రీ అరవల రామారావు

రెండవ ప్రతివాది తరఫు న్యాయవాది : శ్రీ నరేష్ బైరపనేని

రిఫర్ చేసిన కేసులు:

1. 2014(2) ఎస్సీసీ 735

2. (2002) 6 ఎస్సిసి 455

3. (2011) 13 ఎస్సిసి 236

4. (1965) 1 ఆల్ ఇఆర్ 563

5. (2013) 8 ఎస్సిసి 389

6. (2022) 8 ఎస్సిసి 489

7. (2011) ఎసిజె 1 (ఎస్సీ)

8. (2012) 8 ఎస్సిసి 604

9. 2009 ఎసిజె 1298 (ఎస్సీ)

10. (2003) 2 SCC 274

11. 2019 ఏసీజే 559 (ఎస్సీ)

ఈ కోర్టు ఈ క్రింది వాటిని చేసింది:

గౌరవనీయులైన శ్రీ న్యాయమూర్తి దుప్పల వెంకట రమణ

ఎమ్.ఎ.సి.ఎమ్.ఎ.నెం.136 /2011

తీర్పు:

మోటారు ప్రమాదాల క్లెయిమ్స్ ట్రిబ్యునల్-2 అదనపు జిల్లా జడ్జి (ఫాస్ట్ ట్రాక్ కోర్టు), శ్రీకాకుళం (సంక్షిప్తంగా "ట్రిబ్యునల్") 02.06.2006న ఇచ్చిన తీర్పు మరియు తీర్పును సవాలు చేస్తూ పిటిషనర్/ హక్కుదారుడు మోటారు వాహనాల చట్టం, 1988 లోని సెక్షన్ 173 (సంక్షిప్తంగా "చట్టం") కింద ఈ అప్పీలుకు ప్రాధాన్యత ఇచ్చారు. 000/- తో పాటు పిటిషన్ దాఖలు చేసిన తేదీ నుండి అప్పీలుదారుడు/హక్కుదారునికి రోడ్డు ప్రమాదం జరిగినప్పుడు అతనికి 7.5% వడ్డీతో కలిపి, ప్రతివాదులిద్దరికీ ఉమ్మడిగా మరియు అనేక మందిపై చర్యలు తీసుకుంటారు.

2. సౌలభ్యం కోసం ట్రిబ్యునల్ ముందు ఇరుపక్షాలను ఏర్పాటు చేసినందున వాటిని ప్రస్తావిస్తారు.

3. కేసును తేల్చడానికి అవసరమైన సంక్షిప్త వాస్తవాలు ఏమిటంటే, 43 సంవత్సరాల వి.దుర్గా ప్రసాదరావు (పిటిషనర్) సౌండ్ అండ్ రేడియో ఇంజనీర్ మరియు ప్రమాదం జరిగినప్పుడు నెలకు రూ.3,000/- జీతం పొందుతున్నాడు. 27.01.2000వ తేదీన మధ్యాహ్నం 3.00 గంటలకు పిటిషనర్ శశిభూషణ్ పట్నాయక్ తో కలిసి తమ గ్రామం వైపు మోటార్ సైకిల్ పై వెళ్తుండగా సాయంత్రం 4.30 గంటలకు హరిపురం జంక్షన్ వద్దకు చేరుకోగానే దాని డ్రైవర్ నడుపుతున్న ఏపీ 30-టి-3587 నంబరు గల లారీ అతివేగంగా, నిర్లక్ష్యంగా వచ్చి పిటిషనర్ కు ఉన్న మోటార్ సైకిల్ ను ఢీకొట్టింది. మోటారుసైకిల్ నడుపుతున్న వ్యక్తి కిందపడి చీలమండకు మరియు శరీరమంతా తీవ్రంగా గాయపడ్డాడు. చికిత్స నిమిత్తం పలాస ప్రభుత్వాసుపత్రికి తరలించారు. లారీని అతివేగంగా, నిర్లక్ష్యంగా నడపడం వల్లే ఈ ప్రమాదం జరిగిందని పోలీసులకు ఫిర్యాదు చేశారు. పిటిషనర్/క్షతగాత్రుడు ఇచ్చిన వాంగ్మూలం ఆధారంగా మందస పోలీసులు 2000 క్రైమ్ నెం.10లో 337, 338 ఐపీసీ సెక్షన్ల కింద కేసు నమోదు చేశారు.

కేసు దర్యాప్తు తరువాత, నిందితుడు-డ్రైవర్ (సి.హెచ్.వెంకటరావు) పై సెక్షన్ 337 మరియు 338 ఐపిసి కింద శిక్షార్హమైన నేరానికి పాల్పడినట్లు ఛార్జిషీట్ దాఖలు చేశారు.

(ii) ఈ ప్రమాదంలో తనకు జరిగిన గాయాల కారణంగా రూ.2,50,000/- నష్టపరిహారం కోరుతూ పిటిషనర్/క్షతగాత్రుడు ట్రిబ్యునల్ ముందు దరఖాస్తు చేసుకున్నాడు.

(3) మొదటి ప్రతివాది పిటిషన్ వాదనలు అవాస్తవమని వాదిస్తూ లిఖితపూర్వక వాంగ్మూలం దాఖలు చేశాడు. వివిధ పద్దుల కింద చేసిన వాదనలన్నీ తప్పుగా పొందడానికి ఊహాజనితమైన గణాంకాలని, వాస్తవానికి, తప్పు చేసిన వాహన డ్రైవర్కు సరైన డ్రైవింగ్ లైసెన్స్ ఉందని, దాని రైడర్ (పిటిషనర్) మోటారుసైకిల్ను అతివేగంగా, నిర్లక్ష్యంగా నడపడం వల్లనే ప్రమాదం జరిగిందని పేర్కొంది. రద్దీగా ఉండే ప్రాంతంలో ఈ ప్రమాదం జరిగిందని, అతివేగంతో వాహనాన్ని నడిపే అవకాశం లేకపోలేదని చెబుతున్నారు. సదరు ట్రక్కర్ కు 2వ ప్రతిస్పందకుడితో బీమా చేయించారని, ఈ ప్రతిస్పందకుడు నష్టపరిహారం చెల్లించాల్సిన అవసరం లేదని పేర్కొంది.

(iv) పిటిషన్ లో చేసిన అన్ని ఆరోపణలను ఖండిస్తూ 2వ ప్రతివాది/బీమా కంపెనీ లిఖితపూర్వక ప్రకటన దాఖలు చేసింది. మొదటి ప్రతివాది డ్రైవర్ కు వాహనాన్ని నడపడానికి సరైన డ్రైవింగ్ లైసెన్స్ లేదని వాదించారు. అందువల్ల, ఈ ప్రతిస్పందకుడు నష్టపరిహారం చెల్లించడానికి ఏమాత్రం బాధ్యత వహించడు. ప్రమాదానికి కారణమైన వాహనానికి ప్రమాదం జరిగిన తేదీ నాటికి చెల్లుబాటు అయ్యే బీమా పాలసీ పరిధిలోకి వచ్చిందని పిటిషనర్, మొదటి ప్రతివాది నిరూపించాలని, లేనిపక్షంలో ఈ ప్రతివాది ఎలాంటి నష్టపరిహారం చెల్లించాల్సిన అవసరం లేదని పేర్కొంది. ఒకవేళ పాలసీని స్థాపించినప్పటికీ, బీమా చట్టం, 1939 యొక్క సెక్షన్ 64 విబి మరియు బీమా నిబంధనలు, 1939 యొక్క నిబంధనలు 58/59 పాటించబడి ఉన్నాయని రుజువు చేయబడితే తప్ప, ఈ ప్రతిస్పందకుడు నష్టపరిహారం చెల్లించడానికి బాధ్యత వహించడు. పిటిషనర్ వయస్సు 43 ఏళ్లని, స్వయం ఉపాధి కింద సౌండ్ ఇంజనీర్ గా

పనిచేస్తున్నానని, నెలకు రూ.3,000 చెల్లిస్తున్నానని నిరూపించాల్సి ఉంది. పిటిషనర్ కోరిన పరిహారం మితిమీరిపోయిందని, పిటిషన్ ను కొట్టివేయాలని కోరారు.

(v) పక్షాల అభ్యర్థనల దృష్ట్యా, ట్రిబ్యునల్ ఈ క్రింది అంశాలను రూపొందించింది:

(1) 27.01.2000న రట్టి రోడ్డు జంక్షన్, ఎన్హెచ్-5 రోడ్డులోని హరిపురం, మందస మండలం వద్ద జరిగిన రోడ్డు ప్రమాదంలో పిటిషనర్కు గాయాలయ్యాయా?

(2) ఏపీ 30 టి 3587 నెంబరు గల ట్రక్కర్ ను దాని డ్రైవర్ అతివేగంగా మరియు నిర్లక్ష్యంగా నడపడం వల్ల మాత్రమే ప్రమాదం జరిగిందా?

(3) పిటిషనర్ నష్టపరిహారానికి అర్హుడేనా?, అలా అయితే, ప్రతివాదుల్లో ఏ మొత్తానికి, దేని నుంచి?

(4) ఏ ఉపశమనం?

(vi) అతని వాదనను రుజువు చేయడానికి, విచారణ సమయంలో, P.W.1 నుంచి 3 వరకు పరిశీలించబడింది మరియు పిటిషనర్/హక్కుదారుడి తరఫున Exs.A.1 నుంచి A.13 మరియు Ex.X.1 మార్క్ చేయబడ్డాయి. 1వ మరియు 2వ ప్రతివాదుల తరఫున ఎటువంటి మౌఖిక సాక్ష్యాలు ఇవ్వబడలేదు మరియు ఎటువంటి డాక్యుమెంట్ లు మార్క్ చేయబడలేదు.

(vii) P.W.S.1 నుంచి 3 వరకు ఉన్న సాక్ష్యాలను పరిగణనలోకి తీసుకొని, Exs.A.1 నుంచి A.13 వరకు అంటే, ఎఫ్ఐఆర్, ఛార్జ్ షీట్, MVI రిపోర్ట్, గాయాల సర్టిఫికేట్, అంగవైకల్య ధృవీకరణ పత్రం, మెడికల్ బిల్లులు మొదలైన వాటి యొక్క సర్టిఫైడ్ కాపీలపై ఆధారపడిన తరువాత, రెండు వాహనాలు ఢీకొనడం వల్ల ప్రమాదం జరిగిందని ఆరోపించబడినట్లు ఆరోపించబడిన ట్రిబ్యునల్ అభిప్రాయపడింది. రూ.32,000/- సంవత్సరానికి 7.5% వడ్డీతో క్లెయిమ్ చేసిన తేదీ నుండి రికవరీ అయ్యే వరకు 1 మరియు 2 వ ప్రతివాదులపై ఖర్చులు.

(viii) ట్రిబ్యునల్ ఇచ్చిన పరిహారానికి సంబంధించిన వివరాలు ఈ క్రింద ఇవ్వబడ్డాయి:

S.No.	నష్టపరిహార పద్దుల	రూ. 10,000 పరిహార మొత్తం రూ.
1.	వైద్య ఖర్చులు	15,000/-
2.	నొప్పి మరియు బాధ	10,000/-
3.	ఆదాయ నష్టం	9,000/-
4.	యాదృచ్ఛిక ఖర్చులు	5,000/-
5.	శాశ్వత వైకల్యం	25,000/-
	మొత్తం	64,000 /-

(ix) రెండు వాహనాలు (మోటారుసైకిల్ మరియు ట్రక్కర్) ఎదురెదురుగా ఢీకొనడం వల్ల ప్రమాదం జరిగింది కాబట్టి, హక్కుదారునికి చెల్లించాల్సిన రూ.64,000/- నష్టపరిహారం మొత్తంలో 50% తగ్గించబడింది. దీని ప్రకారం ట్రిబ్యునల్ రూ.32,000 పరిహారం మంజూరు చేస్తూ తీర్పు వెలువరించింది.

(x) ట్రిబ్యునల్ ఇచ్చిన తీర్పుతో అసంతృప్తి చెందిన పిటిషనర్/హక్కుదారుడు నష్టపరిహారాన్ని పెంచాలని కోరుతూ ప్రస్తుత అప్పీలుకు మొగ్గు చూపారు.

4. పిటిషనర్/హక్కుదారుని తరఫు న్యాయవాది రికార్డుల్లో ఉన్న సాక్ష్యాలను పరిగణనలోకి తీసుకుని ట్రిబ్యునల్ అధిక నష్టపరిహారం ఇవ్వాల్సిందని వాదించారు. ట్రిబ్యునల్ నమోదు చేసిన అంశాలు చట్టం దృష్టిలో నిలకడగా లేవనే కారణంతో హక్కుదారుడు తక్షణ అప్పీలుకు మొగ్గు చూపారని, రికార్డులో లోపం కనిపిస్తోందని ఆయన పేర్కొన్నారు. కంట్రిబ్యూటరీ నిర్లక్ష్యం విషయంలో ట్రిబ్యునల్ కనుగొన్నది తప్పని, దానిని కొట్టివేయాల్సి ఉంటుందని ఆయన

పేర్కొన్నారు. పిటిషనర్ చేసిన తప్పుడు చర్య ప్రమాదానికి లేదా గాయాల స్వభావానికి దోహదం చేసిందని చూపించడానికి ఎటువంటి ఆధారాలు లేనందున, అతను నిర్లక్ష్యానికి పాల్పడినట్లు పరిగణించలేమని ఆయన వాదించారు. కాబట్టి, కంట్రిబ్యూటరీ నిర్లక్ష్యానికి 50% తగ్గింపు స్పష్టంగా సమర్థనీయం కాదు మరియు దీనిని పక్కన పెట్టాలి. పిటిషనర్ కు కేటాయించిన మొత్తం కంటే ఎక్కువ పరిహారం వచ్చేదని, ట్రిబ్యునల్ ఇచ్చిన పరిహారం సమంజసం కాదని, ఈ కోర్టు జోక్యం చేసుకోవాలని కోరారు.

5. 2వ ప్రతివాది/న్యూ ఇండియా అస్యూరెన్స్ కంపెనీ తరఫున నిష్ణాతులైన స్టాండింగ్ కౌన్సెల్, ట్రిబ్యునల్ క్షతగాత్రుల ఆదాయాన్ని సరిగ్గా తీసుకుందని, తదనుగుణంగా నష్టపరిహార మొత్తాన్ని లెక్కించిందని, అందువల్ల ఈ కోర్టు జోక్యం అవసరం లేదని నివేదించాలి. ఇది ఎదురెదురుగా ఢీకొనడం వల్ల ట్రిబ్యునల్ నష్టపరిహారం నుంచి 50 శాతం వరకు తగ్గించిందని ఆయన వాదించారు. అంతేగాక, ప్రమాదానికి గురైన వాహనాన్ని నడపడంలో డ్రైవర్ నిర్లక్ష్యంగా వ్యవహరించలేదని పేర్కొన్నారు. ప్రమాదానికి గురైన వాహనాన్ని డ్రైవర్ అదే అతివేగంగా, నిర్లక్ష్యంగా నడిపాడని భావించినప్పటికీ, అది మోటారుసైకిల్ మరియు ట్రక్కర్ మధ్య ఎదురెదురుగా ఢీకొనడం వల్ల అది నిర్లక్ష్యానికి తగిన కేసు. అందువల్ల, ట్రిబ్యునల్ నిర్లక్ష్య శాతాన్ని 50% గా గుర్తించింది మరియు తదనుగుణంగా, నష్టపరిహార మొత్తాన్ని అంచనా వేసింది. అందువల్ల అప్పీలును కొట్టివేయాలని అభ్యర్థించారు.

6. పై ప్రత్యర్థి వాదనల నేపథ్యంలో, ఈ అప్పీలులో పరిగణనలోకి తీసుకోవలసిన అంశాలు: 1. ట్రక్కర్ యొక్క హక్కుదారుడు లేదా డ్రైవర్ సహేతుకమైన జాగ్రత్తలు తీసుకోవడంలో విఫలమై ప్రమాదానికి కారణమయ్యాడా అనే అంశానికి సంబంధించి, రికార్డులో ఉన్న సాక్ష్యాలను ప్రశంసించడం ద్వారా కంట్రిబ్యూటరీ నిర్లక్ష్యాన్ని కనుగొనాలా? 2. ట్రిబ్యునల్ ఇచ్చిన పరిహారం కేసు వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులలో న్యాయమైనదా మరియు సహేతుకమైనదా, లేదా పెంపు అవసరమా?

పాయింట్ నెం.1:

7. పండితుల వాదనలను పరిగణనలోకి తీసుకొని, ప్రదర్శించిన పత్రాలతో సహా రికార్డులో ఉన్న మొత్తం సాక్ష్యాలను పరిశీలించి, మదింపు చేశారు. ఏపీ 30 టి 3587 నంబరు గల ట్రక్కర్ కారును దాని డ్రైవర్ అతివేగంగా, నిర్లక్ష్యంగా నడపడం వల్లనే ప్రమాదం జరిగిందా అనే అంశంపై ట్రిబ్యునల్ ఇష్యూ నెం.2ను రూపొందించిందని, దీనికి పత్రాలతో పాటు మౌఖిక సాక్ష్యాలను పరిగణనలోకి తీసుకున్న ట్రిబ్యునల్ తీర్పులోని పేజీ నెం.4లోని ఇష్యూ నెం.2పై తీర్పును వెలువరించింది. రెండు వాహనాలు ఢీకొనడం వల్ల, హక్కుదారుడికి చెల్లించాల్సిన నష్టపరిహారం మొత్తాన్ని 50% తగ్గించారు.

8. ట్రిబ్యునల్ 50% కంట్రిబ్యూటరీ నిర్లక్ష్యాన్ని తగ్గించడంలో తప్పు చేసిందని, ఇది స్పష్టంగా అసమంజసమని ఈ కోర్టు అభిప్రాయపడింది, ఎందుకంటే గాయపడిన వ్యక్తి చేసిన తప్పు చర్య ప్రమాదానికి లేదా అతనికి తగిలిన గాయాల స్వభావానికి దోహదం చేసిందని చూపించడానికి ఎటువంటి ఆధారాలు లేవు. పిటిషనర్/క్షతగాత్రుల నిర్లక్ష్యాన్ని రుజువు చేయడానికి మరే ఇతర స్వతంత్ర సాక్ష్యాధారాలు లభ్యమైతే తప్ప, ఒక వాహనం డ్రైవర్ పై పోలీసులు నిర్లక్ష్యాన్ని ఆపాదించిన సందర్భాల్లో పిటిషనర్/క్షతగాత్రులను నిర్లక్షంగా పరిగణించడానికి వీల్లేదు. విచారణ అనంతరం ట్రక్ డ్రైవర్ ఈ నేరానికి పాల్పడ్డాడని పేర్కొంటూ ఎక్స్.ఏ.2 కింద పోలీసులు చార్జిషీట్ దాఖలు చేశారు.

9. సయ్యద్ సాదిక్ అండ్ అదర్స్ వర్సెస్ డివిజనల్ మేనేజర్, యునైటెడ్ ఇండియా ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్-1 పేరా నెం.29లో సుప్రీంకోర్టు ఈ విధంగా తీర్పునిచ్చింది: "29. ప్రమాదానికి ఎంతమేరకు దోహదపడ్డాయనే అంశంపై, ఇక్కడ పిటిషనర్లు హైవేపై ప్రయాణించేటప్పుడు చాలా జాగ్రత్తలు తీసుకోవాలని ట్రిబ్యునల్ అభిప్రాయపడింది. ప్రమాద స్థలాన్ని పరిశీలించిన ట్రిబ్యునల్ పిటిషనర్లు రోడ్డు మధ్యలో సంచరించడమే ప్రమాదానికి కారణమని తేల్చింది. అందువల్ల ట్రాక్టర్ పై ఐపీసీ సెక్షన్ 279, 338 కింద చార్జిషీట్ దాఖలు చేసినప్పటికీ, కేసు వాస్తవాలు, పరిస్థితులను పరిగణనలోకి తీసుకుంటే పిటిషనర్లు కూడా ప్రమాదానికి 25 శాతం వరకు దోహదపడ్డారని ట్రిబ్యునల్ తేల్చింది. కంట్రిబ్యూటరీ నిర్లక్ష్యానికి సంబంధించి ట్రిబ్యునల్ ఇచ్చిన తీర్పుతో హైకోర్టు ఎలాంటి కారణం చెప్పకుండా ఏకీభవించింది. ఈ అప్పీళ్లలో పిటిషనర్లను నిర్లక్ష్యానికి బాధ్యులను చేయడంలో ట్రిబ్యునల్, హైకోర్టు రెండూ తప్పు చేశాయని మనం గమనించడం సముచితం. దీనికి

ఎలాంటి సాక్ష్యాధారాలు లేకపోవడంతో రోడ్డు మధ్యలో ప్రమాదం జరిగిందనే వాస్తవం ఆధారంగానే ట్రిబ్యునల్ పై నిర్ధారణకు వచ్చింది. అందువల్ల, ఈ ప్రమాదంలో పిటిషనర్ల పాత్రను సాక్ష్యాధారాలను సమర్పించడం ద్వారా ప్రతివాదులు రుజువు చేయలేదని, అందువల్ల, హైకోర్టు సమర్థించిన కంట్రిబ్యూటరీ నిర్లక్ష్యానికి సంబంధించి ట్రిబ్యునల్ కనుగొన్న విషయాన్ని కొట్టివేస్తున్నామని పేర్కొంది.

10. ప్రమోద్కుమార్ రసిక్భాయ్ ఝువేరి వర్సెస్ కర్మసే కౌవర్గి తక్ అండ్ అదర్స్ 2 కేసులో సుప్రీంకోర్టు పేరా నెం.11లో ఇచ్చిన మరో తీర్పులో ఈ విధంగా పేర్కొంది: .

11. పిటిషనర్, కారు డ్రైవర్ నిర్లక్ష్యమే కారణమని ప్రతివాదులు ట్రిబ్యునల్ ముందు వాదించకపోవడం గమనార్హం. కారు డ్రైవర్ నిర్లక్ష్యంగా వ్యవహరించాడని, కారు డ్రైవర్ పాక్షిక నిర్లక్ష్యం వల్లే ఈ ప్రమాదం జరిగిందని ప్రతివాదులు దాఖలు చేసిన లిఖితపూర్వక వాంగ్మూలంలో కనీసం ఆరోపణ కూడా లేదు. .... ఈ వాస్తవ పరిస్థితిలో పిటిషనర్ నిర్లక్ష్యం వహించారని హైకోర్టు వ్యాఖ్యానించడం సమంజసం కాదని................ 11. గౌరవనీయ సుప్రీం కోర్టు నిర్దేశించిన సూత్రాల దృష్ట్యా, ఫిర్యాదుదారుడు/హక్కుదారుడి నిర్లక్ష్యానికి సంబంధించి, ప్రమాదానికి కారణమైన వాహన డ్రైవర్ పై క్రిమినల్ కేసు నమోదు చేయబడింది మరియు ప్రమాదం ఏ పరిస్థితుల్లో జరిగిందో వివరించడానికి అతను రాలేదు. అప్పీలుదారుడు/హక్కుదారుడు లేవనెత్తిన సాక్ష్యాలను పరిశీలిస్తే, అప్పీలుదారుడు/హక్కుదారుడు పరిశీలించిన సాక్షులు ప్రమాదానికి సంబంధించి వాస్తవాన్ని ధృవీకరించారని తెలుస్తుంది. డ్రైవర్ సి.హెచ్.వెంకటరావు నడుపుతున్న వాహనాన్ని మొదటి ప్రతివాది/యజమాని వ్యతిరేకించలేదు. ప్రతివాది నెం.2/బీమా కంపెనీ హక్కుదారుడు/గాయపడిన వ్యక్తి యొక్క సాక్ష్యాలను మరియు తప్పు చేసిన వాహనం డ్రైవర్ పై పెండింగ్ లో ఉన్న క్రిమినల్ కేసుకు సంబంధించిన పత్రాలను మరియు ఛార్జ్ షీట్ యొక్క ఎక్స్.ఎ.2/సర్టిఫైడ్ కాపీని తిరస్కరించడానికి సాక్షులను పరిశీలించలేదు.

12. ఏపీ 30 టి 3587 నంబరు గల ట్రక్కర్ డ్రైవర్ అతివేగంగా, నిర్లక్ష్యంగా కారు నడిపి పిటిషనర్/గాయపడిన వ్యక్తి మోటార్ సైకిల్ ను ఢీకొట్టాడని, దీని వల్ల అతనికి

గాయాలయ్యాయని దర్యాప్తు సంస్థ గుర్తించినట్లు చార్జిషీట్ ను పరిశీలించిన తరువాత స్పష్టమవుతోంది. ఇది ఎదురెదురుగా ఢీకొన్నట్లు ట్రిబ్యునల్ నిర్ధారణకు వచ్చింది. పిటిషనర్/క్లెయిం యొక్క నిర్లక్ష్యమే ఈ ప్రమాదానికి కారణమని లేదా అతను రోడ్డు యొక్క రాంగ్ సైడ్ లో డ్రైవింగ్ చేస్తున్నాడని లేదా ఏదైనా తప్పు చేశాడని చూపించడానికి ఏదైనా ఆధారాలు ఉంటే తప్ప, పిటిషనర్ / హక్కుదారుడి నిర్లక్ష్యం కారణంగా ప్రమాదం జరిగిందని భావించలేము. ఎదురెదురుగా ఢీకొన్న సందర్భంలో ప్రమాదానికి రెండు వాహనాల డ్రైవర్లు సమానంగా సహకరించినందుకు బాధ్యత వహించాల్సి ఉంటుంది. ప్రస్తుత సందర్భంలో, పైన చెప్పినట్లుగా, ట్రక్కర్ మరియు మోటారుసైకిల్ ఎదురెదురుగా ఢీకొనడాన్ని నిర్ధారించడానికి స్పాట్ మ్యాప్ (రఫ్ స్కెచ్) లేదు. సాయంత్రం 4.30 గంటల సమయంలో పట్టపగలు ఈ ప్రమాదం జరిగింది. కంట్రిబ్యూటరీ నిర్లక్ష్యం యొక్క అభ్యర్థనను నిరూపించడానికి బీమా కంపెనీ ద్వారా స్వతంత్ర సాక్షులను విచారించలేదు. ఎదురెదురుగా ఢీకొన్నంత మాత్రాన ప్రమాదానికి రెండు వాహనాల డ్రైవర్లు సమానంగా బాధ్యులని భావించలేం. అందువల్ల, ఈ ప్రమాదానికి అప్పీలుదారుడు/హక్కుదారుడు బాధ్యత వహించాలని ట్రిబ్యునల్ పేర్కొనడం సమంజసం కాదని ఈ కోర్టు అభిప్రాయపడింది. కంట్రిబ్యూటర్ నిర్లక్ష్యాన్ని కనుగొనడం పక్కన పెట్టాలి.

13. పై తీర్పుల్లో గౌరవనీయ సుప్రీంకోర్టు నిర్దేశించిన సూత్రాల దృష్ట్యా, పిటిషనర్/క్షతగాత్రుల నిర్లక్ష్యానికి సంబంధించి ట్రిబ్యునల్ తీర్పులు న్యాయ సూత్రాలకు విరుద్ధంగా ఉన్నాయి. అందువల్ల, చేతిలో ఉన్న కేసులో, ట్రిబ్యునల్ కంట్రిబ్యూటరీ నిర్లక్ష్యాన్ని నిర్ధారించడంలో తప్పు చేసింది, అప్పీలుదారు / హక్కుదారు యొక్క తప్పుడు చర్య ప్రమాదానికి లేదా గాయపడిన గాయాల స్వభావానికి దోహదం చేసిందని చూపించడానికి ఎటువంటి ఆధారాలు లేనప్పుడు, పిటిషనర్ / హక్కుదారుడు కంట్రిబ్యూటరీ నిర్లక్ష్యానికి దోషిగా పరిగణించబడడు. అందువల్ల, ఎక్స్.ఎ.2 కింద పోలీసు ఛార్జిషీటును కూడా పరిగణనలోకి తీసుకోవడానికి ఎటువంటి నమ్మదగిన మరియు సహేతుకమైన సాక్ష్యాల మద్దతు లేకుండా కంట్రిబ్యూటరీ నిర్లక్ష్యానికి 50% తగ్గించడం స్పష్టంగా సమర్థనీయం కాదు. ఈ విషయాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకుని, పిటిషనర్/పిటిషనర్పై 50% కంట్రిబ్యూటరీ నిర్లక్ష్యాన్ని నిర్ధారిస్తూ ట్రిబ్యునల్ నమోదు చేసిన తీర్పు చట్టవిరుద్ధం మరియు తదనుగుణంగా దానిని కొట్టివేస్తున్నాం.

పాయింట్ నెం.2:

14. అప్పీలుదారుడు/హక్కుదారుడు పొందే పరిహార పరిమాణం అనేది తదుపరి ప్రశ్న. ఈ అంశాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవడానికి ముందు, గౌరవనీయ భారత సుప్రీంకోర్టు యొక్క వివిధ తీర్పుల నుండి ఉద్భవించిన చట్టపరమైన స్థితిని రూపొందించడం అవసరం.

15. ప్రమాదానికి గురైన వాహనానికి బీమా పాలసీ వర్తిస్తుందని, ప్రమాదం జరిగిన సమయంలో అది అమల్లో ఉందని ట్రిబ్యునల్ పేర్కొంది, ఇది ఎక్స్.ఎ.3/మోటార్ వెహికల్ ఇన్స్పెక్టర్ నివేదిక ద్వారా స్పష్టమవుతుంది. ప్రమాదానికి గురైన వాహనాల యొక్క వివరణ Ex.A.3/MVI రిపోర్ట్ యొక్క కాలమ్ నెం.5లో చూపించబడింది. కాలమ్ నెం.15 వద్ద - బీమా గడువు తీరిన తేదీ, బీమా కంపెనీ పేరు మరియు చిరునామా, 20.03.1999 నుండి 19.03.2000 వరకు న్యూ ఇండియా అస్యూరెన్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్ యొక్క కవర్ నోట్ నెం.25917 (కాంప్) మరియు కాలమ్ నెం.17లో డ్రైవర్ లైసెన్స్ యొక్క వివరాలు DL నెం.2/SKLగా పేర్కొనబడ్డాయి. 21.08.2001, LA/SKL. వాహనం యొక్క పాలసీని ఇరుపక్షాలు సమర్పించనప్పటికీ, ప్రమాదం జరిగిన తేదీ నాటికి బీమా పాలసీ ఉనికిలో ఉందని మరియు తప్పు చేసిన వాహనం యొక్క డ్రైవర్ 21.08.2001 వరకు చెల్లుబాటు అయ్యే డ్రైవింగ్ లైసెన్స్ కలిగి ఉన్నాడని ఎక్స్.ఎ.3/ఎంవిఐ రిపోర్ట్ నుండి స్పష్టమవుతుంది.

16. క్లెయిమ్ పిటిషన్లో తాను సౌండ్ అండ్ రేడియో ఇంజనీర్గా పనిచేస్తూ నెలకు రూ.3,000 సంపాదిస్తున్నానని, తనకు తగిలిన గాయాల కారణంగా ఆదాయాన్ని కోల్పోయానని, శాశ్వత అంగవైకల్యంతో బాధపడుతున్నానని క్లెయిమ్ పిటిషన్లో విన్నవించినప్పటికీ, హక్కుదారుడికి చెల్లించాల్సిన పరిహారాన్ని మదింపు చేసేటప్పుడు ట్రిబ్యునల్ అతని నెలవారీ సంపాదనను పరిగణనలోకి తీసుకోలేదు. తన వాదనకు మద్దతుగా, అతను సౌండ్ అండ్ రేడియో ఇంజనీర్ అని మరియు నెలకు రూ.3,000/- సంపాదిస్తున్నాడని చూపించడానికి ఎటువంటి డాక్యుమెంటరీ రుజువులను సమర్పించలేదు. ఎటువంటి భౌతిక సాక్ష్యాధారాలు లేనప్పుడు, పిటిషనర్/గాయపడిన వ్యక్తిని నైపుణ్యం కలిగిన కార్మికుడిగా పరిగణించవచ్చని మరియు ప్రమాద తేదీ నాటికి అతని నెలవారీ ఆదాయాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవాలని, రామచంద్రప్ప వర్సెస్

మేనేజర్, రాయల్ సుందరం అలయన్స్ ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్, 3 పేరా నెం.13 & 15లో ఈ క్రింది విధంగా జరిగింది: "13. తక్షణ కేసులో, పిటిషనర్ వయస్సు సుమారు 35 సంవత్సరాలు మరియు కూలీగా పనిచేస్తున్నాడు మరియు ప్రమాదం జరిగినప్పుడు నెలకు రూ.4500/- సంపాదిస్తున్నాడు. 2004 సంవత్సరంలో సంబంధిత కాలంలో కార్మికుడి వేతనాలు రోజుకు రూ.100/- అనే భావనతో ట్రిబ్యునల్ ఈ క్లెయిమ్ ను రూ.3000/- కు తగ్గించింది. మా దృష్టిలో ఈ ఊహకు ఆధారం లేదు. ట్రిబ్యునల్ ముందు, బీమా కంపెనీ సేవలందించినప్పటికీ, అది కోర్టుకు హాజరు కావడానికి ఎంచుకోలేదు లేదా హక్కుదారుడి క్లెయిమ్ను తిరస్కరించలేదు. అందువల్ల, ట్రిబ్యునల్ హక్కుదారుడి క్లెయిమ్ ను తగ్గించి, నెలకు రూ.3000/- సంపాదన మొత్తాన్ని నిర్ణయించడానికి ఎటువంటి కారణం లేదు. రెండవది, అప్పీలుదారుడు కూలీగా పనిచేస్తున్నాడు, అందువల్ల, అతను తన వాదనను ధృవీకరించడానికి ఏదైనా డాక్యుమెంటరీ సాక్ష్యాలను సమర్పిస్తాడని మేము ఆశించలేము. హక్కుదారుడు చేసిన వాదనకు విరుద్ధంగా మరే ఇతర సాక్ష్యాధారాలు లేనప్పుడు, ప్రస్తుత కేసు యొక్క వాస్తవాల ప్రకారం, ట్రిబ్యునల్ హక్కుదారుడి వాదనను అంగీకరించి ఉండాలి. 14................ 15. ప్రస్తుత సందర్భంలో, పిటిషనర్ కూలీగా పనిచేస్తున్నాడు మరియు ప్రమాదం జరిగిన తేదీ మరియు చుట్టుపక్కల, కార్మికుడి వేతనం రోజుకు రూ.100/- నుండి రూ.150/- లేదా నెలకు రూ.4500/- మధ్య ఉండేది. మా దృష్టిలో, ఈ వాదన నిజాయితీగా మరియు నిజాయితీగా ఉంది, అందువల్ల, ట్రిబ్యునల్ పిటిషనర్ యొక్క నెలవారీ సంపాదనను నెలకు రూ.4500/- నుండి రూ.3000/- కు తగ్గించడానికి ఎటువంటి కారణం లేదు. అందువల్ల, అతని నెలవారీ సంపాదన రూ.4500/" అని ఆయన చేసిన ప్రకటనను మేం అంగీకరిస్తున్నాం.

17. ఈ ప్రమాదం 2000 సంవత్సరంలో జరిగినట్లు స్పష్టమవుతోంది. కార్మికుడి వేతనం రోజుకు రూ.100 నుంచి రూ.150 లేదా నెలకు రూ.3,000 నుంచి రూ.4,500 వరకు ఉండేది. అందువల్ల, రామచంద్రప్ప కేసులో (సుప్ర) గౌరవనీయ సుప్రీంకోర్టు నిర్దేశించిన ప్రమాణాలను అనుసరించి, తనను తాను సౌండ్ అండ్ రేడియో ఇంజనీర్ అని చెప్పుకున్న పిటిషనర్ / హక్కుదారును నైపుణ్యం కలిగిన కార్మికుడిగా పరిగణించవచ్చని ఈ కోర్టు అభిప్రాయపడింది. కానీ, ఆ మేరకు భౌతిక ఆధారాలు లేనప్పుడు, హక్కుదారుడి నోషనల్ ఆదాయాన్ని నెలకు

రూ.3,000/- వద్ద సురక్షితంగా నిర్ణయించవచ్చు. పై తీర్పులో, ప్రమాదం 2004 సంవత్సరంలో జరిగింది కాబట్టి, గౌరవనీయ సుప్రీంకోర్టు నోషనల్ ఆదాయాన్ని నెలకు రూ.4,500/- గా నిర్ణయించింది. అయితే, తక్షణ సందర్భంలో, ప్రమాదం 2000 సంవత్సరంలో జరిగింది కాబట్టి, అప్పీలుదారు/ గాయపడిన వ్యక్తి యొక్క నోషనల్ ఆదాయాన్ని సురక్షితంగా నెలకు రూ.3,000/- గా నిర్ణయించవచ్చు, ఇది న్యాయమైనది మరియు సహేతుకమైనది. నష్టపరిహారం నిర్ణయించేటప్పుడు క్షతగాత్రుల నెలవారీ ఆదాయాన్ని ట్రిబ్యునల్ పరిగణనలోకి తీసుకోకపోవడానికి కారణం లేకపోలేదు.

18. మోటారు వాహనాల చట్టం, 1988 కింద దాఖలు చేసిన క్లెయిమ్ లో పిటిషనర్/హక్కుదారుడికి చెల్లించాల్సిన పరిహారాన్ని నిర్ణయించేటప్పుడు, ఈ కోర్టు వార్డ్ వర్సెస్ జేమ్స్ 4 హాల్స్ బరీస్ లాస్ ఆఫ్ ఇంగ్లాండ్, 4 వ ఎడిషన్, వాల్యూమ్ 12 (పేజీ 446) లో అప్పీల్ కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పును ఈ క్రింది విధంగా పేర్కొంది: "బాధలు, బాధలు, జీవన సౌకర్యాలను కోల్పోయిన వారికి పరిహారం ఇవ్వాల్సి వచ్చినప్పుడు, హక్కుదారుడి వయస్సు, అతను అనుభవించిన అసాధారణ లేమి, దాని ప్రభావం అతని భవిష్యత్తు జీవితంపై దాని ప్రభావంతో సహా అతని ప్రత్యేక పరిస్థితులను పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి. ఆర్థికేతర నష్టానికి పరిహారం మొత్తాన్ని నిర్ణయించడం సులభం కాదు, కానీ తీర్పు వివిధ పరిస్థితులను పరిగణనలోకి తీసుకున్నట్లు ప్రతిబింబించాలి ".

19. రేఖా జైన్ వర్సెస్ నేషనల్ ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్-5 కేసులో సుప్రీంకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పును ప్రస్తావిస్తూ పేరా నెం.40లో ఈ విధంగా పేర్కొన్నారు: "40. వ్యక్తిగత గాయానికి నష్టపరిహారం మంజూరు చేయడంలో, క్షతగాత్రులకు పరిహారం ఇవ్వాలి (1) నొప్పి మరియు బాధ (2) సౌకర్యాలను కోల్పోవడం, (3) జీవితం గురించి తక్కువ అంచనా, (4) సంపాదన కోల్పోవడం లేదా సంపాదన సామర్థ్యాన్ని కోల్పోవడం లేదా కొన్ని సందర్భాల్లో రెండింటికీ, (5) వైద్య చికిత్స మరియు ఇతర ప్రత్యేక నష్టాలు".

20. అభిమన్యు ప్రతాప్ సింగ్ వర్సెస్ నమితా సెఖోన్ కేసులో సుప్రీంకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పును, 11, 12, 13 పేరా నంబర్లలో ఈ కింది విధంగా పేర్కొన్నారు. ఫిలిప్స్ లో వి. లండన్ & సౌత్ వెస్ట్రన్

రైల్వే కంపెనీ [ఫిలిప్స్ వర్సెస్ లండన్ & సౌత్ వెస్ట్రన్ రైల్వే కంపెనీ, (1879) ఎల్ఆర్ 5 క్యూబిడి 78 (సిఏ)] నష్టపరిహారం చెల్లించడం ద్వారా, కోర్టు హక్కుదారుడిని తిరిగి తన అసలు స్థితికి తీసుకురాజాలదని అభిప్రాయపడింది. పరిహారాన్ని నిర్ణయించిన రోజున, అతనికి పరిహారం ఇవ్వబడుతుంది, కానీ అతను మళ్లీ దావా వేయలేడు, కాబట్టి, దానిని నిర్ణయించేటప్పుడు పరిహారం పూర్తిగా మరియు అంతిమంగా ఉండాలి. 12. మీడియానాలో, రె [మీడియానా, ఇన్ రె, 1900 ఎసి 113 (హెచ్ఎల్)] లో, నష్టాలకు నష్టపరిహారం మొత్తాన్ని నిర్ణయించడం తీవ్రమైన పని అని చెప్పబడింది. ఒక తప్పు చేసిన పనికి తగిన మొత్తం ఎంత కావచ్చు మరియు దానిని డబ్బుతో భర్తీ చేయవచ్చు, ముఖ్యంగా బాధ మరియు బాధలకు. అంకగణిత గణన ద్వారా, ఒక వ్యక్తికి బాధ మరియు బాధను సూచించే ఖచ్చితమైన డబ్బు ఎంత అనేది నిర్ణయించలేము, కానీ గుర్తించబడిన సూత్రాల ప్రకారం, నష్టపరిహారం చెల్లించాలి. 13. హెచ్.వెస్ట్ అండ్ సన్ లిమిటెడ్ వర్సెస్ షెఫార్డ్ (హెచ్. వెస్ట్ అండ్ సన్ లిమిటెడ్ వర్సెస్ షెఫార్డ్, 1964 ఎసి 326 : (1963) 2 డబ్ల్యుఎల్ఆర్ 1359 (హెచ్ఎల్)] లో, డబ్బు పరంగా నష్టపరిహారాన్ని చెల్లించవచ్చు, తద్వారా నాశనం చేయబడిన లేదా కోల్పోయిన స్వభావం కలిగిన మరొకదాన్ని భర్తీ చేయడానికి ఏదైనా పొందవచ్చు. కానీ దెబ్బతిన్న మరియు ఛిన్నాభిన్నమైన భౌతిక ఫ్రేమ్ను డబ్బు పునరుద్ధరించదు, అయితే న్యాయస్థానాలు మొత్తాలను ఇవ్వడానికి పరిగణించాలి, ఇది సహేతుకమైనది కావచ్చు. అదే సమయంలో, సాధారణ విధానంలో ఏకరూపత కూడా అవసరం. తద్వారా, పోల్చదగిన గాయాలను పోల్చదగిన అవార్డుల ద్వారా భర్తీ చేయవచ్చు..........

21. పై తీర్పులను కలిపి చదివితే, న్యాయమైన మరియు సహేతుకమైన పరిహారాన్ని మంజూరు చేయడం అనే అంశాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి, నిర్ధారణకు ప్రాతిపదిక ఏమిటి మరియు అటువంటి పరిహారం ఇవ్వడానికి కారణం ఏమిటి. నష్టపరిహారాన్ని నిర్ణయించడానికి ఏకరీతి పద్ధతిని వర్తింపజేయడం, గాయాలతో పోల్చదగినది, తద్వారా ఒక వ్యక్తి, అతని శారీరక చట్రాన్ని తిప్పికొట్టలేనప్పటికీ తన జీవితాన్ని గడపవచ్చు. ప్రస్తుత ప్రకృతి విషయంలో, గౌరవనీయ సుప్రీంకోర్టు తీర్పులకు విరుద్ధంగా ట్రిబ్యునల్ నష్టపరిహారం ఇచ్చింది, ఇది న్యాయమైనది మరియు సహేతుకమైనది కాదు.

22. తక్షణ కేసులో, విశాఖపట్నంలోని కె.జి.హాస్పిటల్ ఆర్థోపెడిక్స్ అసోసియేట్ ప్రొఫెసర్ పి.డబ్ల్యు.3-డాక్టర్ బి.ఉదయ కుమార్ జారీ చేసిన ఎక్స్.ఎ.13/డిజేబిలిటీ సర్టిఫికేట్ ప్రకారం 40% అంగవైకల్యం కలిగి ఉన్నాడు. 04.02.2000 నుండి 04.03.2000 వరకు విశాఖపట్నంలోని సెయింట్ జోసెఫ్ ఆసుపత్రిలో రోగికి చికిత్స చేశానని ఆయన చెప్పారు. ఆయనకు 17.02.2000 న బాహ్య చికిత్స జరిగింది. ఆ తర్వాత 26.02.2000న స్కిన్ గ్రాఫ్టింగ్ చేశారు. Ex.X.1 అనేది కేస్ షీట్ మరియు Ex.A.4 అనేది గాయం సర్టిఫికేట్. క్షతగాత్రులకు చికిత్స అందించిన పలాస సివిల్ అసిస్టెంట్ సర్జన్ డాక్టర్ జగన్నాథం జారీ చేసిన ఎక్స్.ఎ.4/గాయం ధ్రువీకరణ పత్రాన్ని కోర్టుకు సమర్పించారు. ఎక్స్.ఎ.4/గాయం సర్టిఫికేట్ ను పరిశీలించిన తరువాత, ఈ క్రింది గాయాలు గుర్తించబడ్డాయి. 1. చీలమండ జాయింట్ ఓపెన్ క్రష్ గాయం నుండి టిబియా మరియు ఫిబులా యొక్క ఫ్రాక్చర్ స్థానభ్రంశం. 2. కుడి ప్యారిటల్ ప్రాంతంలో 3 సెంటీమీటర్ల గాయం. గాయం నెం.1 తీవ్రమైనదని, గాయం నెం.2 చాలా సింపుల్ గా ఉంటుందని ఆయన అభిప్రాయపడ్డారు.

23. పి.డబ్ల్యు.3 యొక్క సాక్ష్యాలను ఎక్స్.ఎ.4/గాయం సర్టిఫికేట్ మరియు ఎక్స్.ఎ.13/డిజేబిలిటీ సర్టిఫికేట్ తో కలిపి పరిశీలిస్తే, గాయపడిన వ్యక్తికి 40% అంగవైకల్యం ఉన్నట్లు తెలుస్తుంది. ఎక్స్.ఎ.13/డిజేబిలిటీ సర్టిఫికేట్ పి.డబ్ల్యు.3 ద్వారా జారీ చేయబడింది కాని మెడికల్ బోర్డు ద్వారా కాదు. మెడికల్ బోర్డ్ ద్వారా అంగవైకల్య ధృవీకరణ పత్రం జారీ చేయనంత మాత్రాన, ఉదా. 13ను తోసిపుచ్చలేం మరియు దానిని పరిగణనలోకి తీసుకోవచ్చు. అప్పీలుదారుడు/గాయపడ్డ వ్యక్తి యొక్క ఆదాయానికి సంబంధించినంత వరకు, నెలకు రూ.3,000/- అతని ఊహాజనిత ఆదాయాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోకుండా భవిష్యత్తు సంపాదనను మదింపు చేసేటప్పుడు ట్రిబ్యునల్ ఒక తప్పు చేసింది. అందువల్ల రాజ్ కుమార్ వర్సెస్ అజయ్ కుమార్ 7 కేసులో సుప్రీంకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పును అనుసరించి ట్రిబ్యునల్ ఇచ్చిన తీర్పును సంపాదన సామర్థ్యం కోల్పోవడం అనే శీర్షిక కింద సవరించాల్సిన అవసరం ఉంది.

24. అయితే మోటారు వాహనాల చట్టం కింద నష్టపరిహారం ఇవ్వడానికి సంబంధించి చట్టపరమైన వైఖరిని వివరిస్తూ, కవిత వర్సెస్ దీపక్, ఇతరుల కేసును ఇక్కడ ప్రస్తావించడం సముచితం కావచ్చు, ఇందులో రాజ్ కుమార్ (సుప్ర) కేసులో సుప్రీంకోర్టు నష్టపరిహారం ఇవ్వడానికి తీర్పుపై

ఆధారపడింది. ఈ సందర్భంలో, రాజ్ కుమార్ కేసును (సుప్ర) ప్రస్తావించడం సముచితం, దీనిలో, పేరా నెం.4, 5 & 9 లో, ఇది ఈ క్రింది విధంగా జరిగింది:

మోటారు వాహనాల చట్టం, 1988 (సంక్షిప్తంగా 'చట్టం') యొక్క నిబంధన తీర్పు న్యాయబద్ధంగా ఉండాలని స్పష్టం చేస్తుంది, అంటే నష్టపరిహారం సాధ్యమైనంత వరకు, ప్రమాదానికి ముందు హక్కుదారుడిని పూర్తిగా మరియు తగినంతగా పునరుద్ధరించాలి. నష్టపరిహారం చెల్లించడం యొక్క ఉద్దేశ్యం ఏమిటంటే, డబ్బు చేయగలిగినంత వరకు, న్యాయంగా, సహేతుకంగా మరియు సమానంగా చేసిన తప్పు ఫలితంగా కలిగే నష్టాన్ని పూడ్చడం. వైకల్యం యొక్క స్వభావం మరియు దాని పర్యవసానాలకు సంబంధించి కొన్ని ఊహాగానాలు అనివార్యమైనప్పటికీ, కోర్టు లేదా ట్రిబ్యునల్ నష్టాలను నిష్పాక్షికంగా అంచనా వేయాలి మరియు ఎటువంటి ఊహాగానాలు లేదా ఊహాగానాలను పరిగణనలోకి తీసుకోకూడదు. ఒక వ్యక్తి శారీరక గాయానికి మాత్రమే కాకుండా, అటువంటి గాయం ఫలితంగా అతను అనుభవించిన నష్టానికి కూడా పరిహారం ఇవ్వాలి. అంటే పూర్తి జీవితాన్ని గడపలేకపోవడం, గాయాలకు తప్ప తాను అనుభవించిన సాధారణ సౌకర్యాలను ఆస్వాదించలేకపోవడం, సంపాదించినంత సంపాదించలేకపోవడం వంటి వాటికి పరిహారం చెల్లించాల్సి ఉంటుంది. (చూడండి సి.కె.సుబ్రమణ్యా అయ్యర్ వర్సెస్ టి.కున్హికుట్టన్ నాయర్ - ఎఐఆర్ 1970 ఎస్సీ 376, ఆర్.డి.హట్టంగడి వర్సెస్ పెస్ట్ కంట్రోల్ (ఇండియా) లిమిటెడ్ - 1995 (1) ఎస్.సి.సి 551 మరియు బేకర్ వర్సెస్ విల్లోబీ - 1970 ఎసి 467)

5. వ్యక్తిగత గాయాల కేసుల్లో నష్టపరిహారాన్ని ఈ క్రింది విధంగా ఇవ్వాల్సిన పద్దులు:
ఆర్థిక నష్టాలు (ప్రత్యేక నష్టాలు)

(i) చికిత్స, ఆసుపత్రిలో చేరడం, మందులు, రవాణా, పోషకాహారం మరియు ఇతర ఖర్చులకు సంబంధించిన ఖర్చులు.

(ii) గాయపడ్డ వ్యక్తి గాయపడకపోతే అతడు సంపాదించే ఆదాయాలు (మరియు ఇతర లాభాలు) కోల్పోవడం: (ఎ) చికిత్స కాలంలో సంపాదన కోల్పోవడం; (బి) శాశ్వత అంగవైకల్యం కారణంగా భవిష్యత్తు ఆదాయాలను కోల్పోవడం.

(iii) భవిష్యత్తు వైద్య ఖర్చులు. ఆర్థికేతర నష్టాలు (సాధారణ నష్టాలు):

(iv) గాయాల పర్యవసానంగా నొప్పి, బాధ మరియు గాయాలకు నష్టం.

(v) సౌకర్యాలను కోల్పోవడం (మరియు/లేదా వివాహ అవకాశాలను కోల్పోవడం)

(vi) ఆయుర్దాయం కోల్పోవడం (సాధారణ ఆయుర్దాయం తగ్గడం) సాధారణ వ్యక్తిగత గాయం కేసుల్లో, పద్దుల కింద మాత్రమే పరిహారం ఇవ్వబడుతుంది.

(i), (ii) (a) మరియు (iv). గాయం యొక్క తీవ్రమైన సందర్భాల్లో, హక్కుదారుని సాక్ష్యాన్ని ధృవీకరించే నిర్దిష్ట వైద్య ఆధారాలు ఉన్న సందర్భాల్లో మాత్రమే, శాశ్వత వైకల్యం, భవిష్యత్తు వైద్య ఖర్చులు, సౌకర్యాల నష్టం (మరియు / లేదా వివాహ అవకాశాలను కోల్పోవడం) మరియు ప్రాణ నిరీక్షణ కోల్పోవడం వల్ల భవిష్యత్తు ఆదాయాన్ని కోల్పోవటానికి సంబంధించిన (ii)(b), (iii), (v) మరియు (vi) ఏదైనా పద్దుల కింద పరిహారం మంజూరు చేయబడుతుంది. ఐటమ్ (i) మరియు ఐటమ్ (ii)(a) కింద ఆర్థిక నష్టాలను మదింపు చేయడం వల్ల పెద్దగా ఇబ్బంది ఉండదు, ఎందుకంటే అవి వాస్తవ రీయింబర్స్ మెంట్ ను కలిగి ఉంటాయి మరియు సాక్ష్యాల నుండి సులభంగా నిర్ధారించబడతాయి. భవిష్యత్తు వైద్య ఖర్చుల శీర్షిక కింద అవార్డు - అంశం (iii) - తదుపరి చికిత్స అవసరం మరియు దాని ఖర్చుకు సంబంధించిన నిర్దిష్ట వైద్య ఆధారాలపై ఆధారపడి ఉంటుంది. ఆర్థికేతర నష్టాలను మదింపు చేయడం - అంశాలు (iv), (v) మరియు (vi) - వయస్సు, హక్కుదారుడు అనుభవించే గాయం/ లేమి/ వైకల్యం యొక్క స్వభావం మరియు హక్కుదారుడి భవిష్యత్తు జీవితంపై దాని ప్రభావం వంటి పరిస్థితులకు సంబంధించి ఏకమొత్త మొత్తాలను నిర్ణయించడం. అవసరమైతే ఈ పద్దుల కింద తీర్పు ఇవ్వడానికి అవసరమైన మార్గదర్శకాలను ఈ కోర్టు, హైకోర్టులు కలిగి ఉంటాయి. శాశ్వత వైకల్యం కారణంగా భవిష్యత్తు ఆదాయాల నష్టాన్ని అంచనా వేయడం సాధారణంగా కొంత ఇబ్బంది కలిగిస్తుంది - అంశం (ii)(a). ఈ కేసులో

మేము ఆ అంచనాతో ఆందోళన చెందుతున్నాము. శాశ్వత వైకల్యం కారణంగా భవిష్యత్తులో ఆదాయ నష్టాన్ని అంచనా వేయడం.

6. ....

7. ....

8. ....

9. కాబట్టి, ట్రిబ్యునల్ మొదట ఏదైనా శాశ్వత వైకల్యం ఉందా, అలా అయితే అటువంటి శాశ్వత వైకల్యం యొక్క పరిధిని నిర్ణయించాలి. దీని అర్థం ట్రిబ్యునల్ సాక్ష్యాలను పరిగణనలోకి తీసుకొని నిర్ణయం తీసుకోవాలి:

(i) అంగవైకల్యం శాశ్వతమా లేదా తాత్కాలికమా;

(ii) అంగవైకల్యం శాశ్వతంగా ఉంటే, అది శాశ్వత సంపూర్ణ అంగవైకల్యం లేదా శాశ్వత పాక్షిక అంగవైకల్యం,

(iii) ఏదైనా నిర్దిష్ట అవయవానికి సంబంధించి అంగవైకల్యం శాతం వ్యక్తమైతే, అవయవం యొక్క అటువంటి వైకల్యం మొత్తం శరీరం యొక్క పనితీరుపై ప్రభావం చూపుతుంది, అదే వ్యక్తి అనుభవించే శాశ్వత వైకల్యం. శాశ్వత అంగవైకల్యం లేదని ట్రిబ్యునల్ నిర్ధారణకు వస్తే, తదుపరి ముందుకు వెళ్లి భవిష్యత్తులో సంపాదించే సామర్థ్యాన్ని కోల్పోయే ప్రసక్తే లేదు. కానీ శాశ్వత అంగవైకల్యం ఉందని ట్రిబ్యునల్ నిర్ధారణకు వస్తే దాని పరిధిని నిర్ధారించడానికి ముందుకు వెళ్తుంది. వైద్య సాక్ష్యాల ఆధారంగా హక్కుదారుడి శాశ్వత వైకల్యం యొక్క వాస్తవ పరిధిని ట్రిబ్యునల్ నిర్ధారించిన తరువాత, అటువంటి శాశ్వత వైకల్యం అతని సంపాదన సామర్థ్యాన్ని ప్రభావితం చేసిందా లేదా ప్రభావితం చేస్తుందా అని నిర్ణయించాలి.

25. ప్రస్తుత కేసులో, సరళా వర్మ వర్సెస్ ఢిల్లీ ట్రాన్స్పోర్ట్ కార్పొరేషన్ 9 లో నిర్దేశించిన సూత్రాల దృష్ట్యా గుణకాన్ని వర్తింపజేయకుండా ట్రిబ్యునల్ తప్పు చేసింది, దీనిలో పేరా -21 లో ఈ క్రింది విధంగా జరిగింది:

"21. కాబట్టి ఉపయోగించాల్సిన గుణకం పై పట్టికలోని కాలమ్ (4)లో పేర్కొన్న విధంగా ఉండాలని మేము భావిస్తున్నాము (సుసమ్మ థామస్, త్రిలోక్ చంద్ర మరియు చార్లీలను వర్తింపజేయడం ద్వారా తయారు చేయబడింది), ఇది 18 (15 నుండి 20 మరియు 21 నుండి 25 సంవత్సరాల వయస్సు గలవారికి) యొక్క ఆపరేటివ్ గుణకంతో ప్రారంభమవుతుంది, ప్రతి ఐదు సంవత్సరాలకు ఒక యూనిట్ తగ్గించబడుతుంది. అంటే 26 నుంచి 30 ఏళ్లకు ఎం-17, 31 నుంచి 35 ఏళ్లకు ఎం-16, 36 నుంచి 40 ఏళ్లకు ఎం-15, 41 నుంచి 45 ఏళ్లకు ఎం-14, 46 నుంచి 50 ఏళ్లకు ఎం-13, ఆ తర్వాత ప్రతి ఐదేళ్లకు రెండు యూనిట్లు, అంటే 51 నుంచి 55 ఏళ్లకు ఎం-11, 51 నుంచి 55 ఏళ్లకు, ఎం-11ను 51 నుంచి 55 ఏళ్లకు, ఎం-11ను 51 నుంచి 55 ఏళ్లకు, ఎం-9ని 55 ఏళ్లకు తగ్గించారు. 61 నుంచి 65 ఏళ్లకు ఎం-7, 66 నుంచి 70 ఏళ్లకు ఎం-5.

26. సుప్రీంకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పులను పాటించకుండా క్లెయిమ్స్ ట్రిబ్యునల్ హక్కుదారుడికి చెల్లించాల్సిన పరిహారాన్ని అతి తక్కువ మొత్తంలో ఇవ్వడంలో అక్రమాలకు పాల్పడింది.

27. వివిధ సంప్రదాయ పద్దుల కింద పరిహారం ఇవ్వడంలో ట్రిబ్యునల్ తప్పు చేసింది. రాజ్ కుమార్ కేసులో (సుప్ర) తీర్పు ప్రకారం, భవిష్యత్తులో సంపాదన కోల్పోవడం మరియు సంపాదన సామర్థ్యాన్ని కోల్పోవడం సాక్ష్యాల ఆధారంగా అంచనా వేయాలి. ప్రమాదం జరిగిన తేదీ నాటికి హక్కుదారుడు నైపుణ్యం కలిగిన కార్మికుడు. రామచంద్రప్ప కేసులో (సుప్ర) ఇచ్చిన తీర్పు ప్రకారం, నా దృష్టిలో ఈ వాదన నిజాయితీగా, నిజాయితీగా ఉంది. అందువల్ల, ప్రమాద సమయంలో సుప్రా పేర్కొన్న విధంగా పిటిషనర్/గాయపడిన వ్యక్తి యొక్క నోషనల్ ఆదాయం నెలకు రూ.3,000/- గా నిర్ణయించబడుతుంది. ట్రిబ్యునల్ హక్కుదారుడి యొక్క తగిన ఆదాయాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవడంలో విఫలమైంది మరియు వివిధ పద్దుల కింద

న్యాయమైన మరియు సహేతుకమైన నష్టపరిహారాన్ని ఇవ్వలేదు. అందువల్ల, ప్రమాద సమయంలో గాయపడిన వారి ఆదాయంగా నెలకు రూ.3,000/- తీసుకోవడం ద్వారా పరిమాణాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవడం సముచితంగా ఉంటుంది.

28. ఎక్స్.ఎ.13 కింద పి.డబ్ల్యు.3 (డాక్టర్) జారీ చేసిన వైకల్య ధృవీకరణ పత్రం 40% వైకల్యాన్ని చూపుతుంది. కానీ, మెడికల్ బోర్డు జారీ చేయలేదు. పైన 10% మించకుండా వ్యత్యాసం ఉండవచ్చు. కాబట్టి పిటిషనర్ వైకల్యాన్ని 30 శాతం పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి. బీమా కంపెనీ తరఫు న్యాయవాది పి.డబ్ల్యు.3కు చేసిన సూచనను దృష్టిలో ఉంచుకొని, అప్పీలుదారుడు/గాయపడిన వ్యక్తి సహాయం లేకుండా కదలలేడు, కానీ కర్ర సహాయంతో అతడు నడవగలడు. అందువల్ల, P.W.3 మరియు Ex.A.13/వైకల్య ధృవీకరణ పత్రం యొక్క సాక్ష్యాలను పరిగణనలోకి తీసుకొని, అప్పీలుదారుని యొక్క 30% వైకల్యాన్ని తీసుకోవడం న్యాయమైనది మరియు సహేతుకమైనది. ఈ విధంగా, రాజ్ కుమార్ కేసులో గౌరవనీయ భారత సుప్రీంకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు ప్రకారం, భవిష్యత్తు ఆదాయ నష్టానికి పరిహారం లెక్కింపు ఈ క్రింది విధంగా ఉంటుంది: ఎ) ప్రమాదానికి ముందు వార్షిక ఆదాయం .... రూ.36,000/- బి) సంవత్సరానికి భవిష్యత్తు ఆదాయాల నష్టం (మునుపటి వార్షిక ఆదాయంలో 30%) .... రూ. 10,800/- సి) వయస్సుకు సంబంధించి వర్తించే గుణకం (ప్రమాదం జరిగినప్పుడు పిటిషనర్ వయస్సు 43 సంవత్సరాలు) .... 14 డి) భవిష్యత్తు ఆదాయాల నష్టం (10,800 x 14) ....రూ.1,51,200/-

29. అందువల్ల, అప్పీలుదారుడు/హక్కుదారుడు భవిష్యత్తు ఆదాయ నష్టానికి రూ.1,51,200/- చెల్లించడానికి అర్హులు.

30. వైద్య ఖర్చుల కోసం ట్రిబ్యునల్ రూ.15,000 చెల్లించాలని తీర్పునిచ్చింది. వాస్తవానికి హక్కుదారుడు ఖర్చు చేసిన వైద్య ఖర్చుల కింద పరిహారం ఇచ్చేటప్పుడు ట్రిబ్యునల్ పొరపాటు చేసింది. రూ.63,167/- ఖర్చు చేసినట్లు చూపిస్తూ ఎక్స్.ఎ.6, ఎ.8 కింద మెడికల్ బిల్లులు సమర్పించాడు. నైపుణ్యం కలిగిన కార్మికుడు/హక్కుదారుడు భవిష్యత్తులో ఏదైనా ఉపయోగం కోసం బిల్లులను నిర్వహించడానికి అంత జాగ్రత్తగా ఉండకూడదు. క్లెయిమ్దారుడు మొత్తం ఒక

నెలకు పైగా రెండు పర్యాయాలు ఆసుపత్రిలో ఉన్నాడు మరియు అతను ఎక్కువ ఖర్చులు చేసి ఉండాలి. అందువల్ల, కుడి చీలమండకు శస్త్రచికిత్స చేసేటప్పుడు డాక్టర్ ద్వారా క్రష్ గాయం మరియు స్కిన్ గ్రాఫ్టింగ్ చేయబడినందున, వైద్య ఖర్చుల కొరకు హక్కుదారునికి రూ.1,50,000/- ఇవ్వబడింది. అందువల్ల, అప్పీలుదారుడు రూ.15,000/- నుంచి రూ.1,50,000/- మొత్తాన్ని పొందడానికి అర్హులు. వైద్య ఖర్చుల పద్దు కింద పరిహారాన్ని రూ.15,000/- నుంచి రూ.1,50,000/-కు పెంచారు.

31. 30 శాతం శాశ్వత అంగవైకల్యంతో బాధపడుతున్న వ్యక్తి సాధారణ జీవితం గడపలేడు కాబట్టి సౌకర్యాల నష్టానికి ట్రిబ్యునల్ నష్టపరిహారం ఇవ్వాలి. అతనికి చికిత్స చేసిన పి.డబ్ల్యు.3 (వైద్యుడు) కర్ర సహాయం లేకుండా రోగి స్వేచ్ఛగా నడవలేడని పేర్కొన్నాడు. జీవితాంతం జీవించాలని ఆశిస్తున్న తనకు జరిగిన నష్టానికి కొంత ఆసరాగా నిలిచే సాధనం మాత్రమే ఈ పరిహారం. నష్టపరిహారం చెల్లించడం ద్వారా, కోర్టు తిరిగి హక్కుదారుడిని తన అసలు స్థితికి తీసుకురాదు. నష్టపరిహారం నిర్ణయించిన రోజున, అతనికి పరిహారం ఇవ్వబడుతుంది, కానీ అతను మళ్లీ దావా వేయలేడు. అందువలన, ప్రాణ నష్టాన్ని కలిగించినందుకు రూ.1,00,000/- చెల్లించాలని ఈ కోర్టు అభిప్రాయపడింది.

32. అంతేకాక, చికిత్స కాలానికి ఆదాయ నష్టానికి ట్రిబ్యునల్ ఎటువంటి మొత్తాన్ని ఇవ్వలేదు. ఈ ప్రమాదం 27.01.2000 న జరిగింది. అతను ఒక నెల పాటు అంటే 04.02.2000 నుండి 04.03.2000 వరకు ఇన్ పేషెంట్ గా చికిత్స పొందాడు మరియు క్రష్ గాయానికి స్కిన్ గ్రాఫ్టింగ్ చేసినందున సాధారణంగా రోగికి రెండు నెలల బెడ్ రెస్ట్ ఇవ్వమని సలహా ఇవ్వబడింది. మొత్తంగా మూడు నెలల పాటు తన సంపాదనను కోల్పోయాడు. సాక్ష్యాధారాలను పరిగణనలోకి తీసుకుంటే, పైన పేర్కొన్న విధంగా మూడు నెలల (90 రోజులు) ఆదాయ నష్టం రూ.9,000/- (రూ.3,000 x 3 = రూ.9,000/-) అవుతుంది. అందుకని, పిటిషనర్/హక్కుదారుడు "ఆదాయ నష్టం" శీర్షిక కింద రూ.9,000/- మొత్తాన్ని పొందడానికి అర్హులు.

33. ట్రిబ్యునల్ అటెండెంట్ ఛార్జీల కింద ఎలాంటి మొత్తాన్ని ఇవ్వనందున, క్షతగాత్రులకు అటెండెంట్ ఛార్జీలు అనే మరో సంప్రదాయ పద్దు కింద మొత్తాన్ని చెల్లించాల్సి ఉంటుంది.

క్షతగాత్రుడిని నెల రోజుల పాటు ఆసుపత్రిలో ఉంచి, రెండు నెలల పాటు బెడ్ రెస్ట్ తీసుకోవాల్సి వచ్చింది. అందువల్ల, సహాయకుడు చికిత్స మరియు గాయపడిన వారి బెడ్ రెస్ట్ కోసం తన సంపాదనను కూడా కోల్పోవచ్చు. అందువల్ల, పిటిషనర్/హక్కుదారుడు అటెండెంట్ ఛార్జీల కింద రూ.9,000/- (రూ.3,000 x3) చెల్లించాల్సి ఉంటుంది. అందువల్ల, అటెండెంట్ ఛార్జీల కింద రూ.9,000/- మొత్తాన్ని హక్కుదారునికి మంజూరు చేయాలి.

34. అదనపు పోషణ, రవాణా కోసం ట్రిబ్యునల్ ఎలాంటి మొత్తాన్ని కేటాయించలేదు. రవాణాకు, అదనపు పోషణకు రూ.25,000 సరిపోతుందని ఈ కోర్టు అభిప్రాయపడింది.

35. తక్షణ కేసులో ట్రిబ్యునల్ నొప్పి, బాధలకు రూ.10,000/- నష్టపరిహారం చెల్లించాలని తీర్పునిచ్చింది. క్షతగాత్రుడికి కుడి చీలమండ స్థానభ్రంశం కోసం శస్త్రచికిత్స చేసి, స్కిన్ గ్రాఫ్టింగ్ చేసినందున దానిని రూ.1,00,000/- కు పెంచాల్సిన అవసరం ఉంది, ఖచ్చితంగా అతను చాలా బాధపడేవాడు. క్షతగాత్రులకు డబ్బు రూపంలో పరిహారం ఇవ్వలేం. అందువల్ల, నొప్పి మరియు బాధల తల కింద పరిహారాన్ని రూ.10,000/- నుండి రూ.1,00,000/-కు పెంచారు.

36. సరళావర్మ కేసులో (సుప్ర) గౌరవనీయ సుప్రీంకోర్టు "న్యాయమైన పరిహారం" అనే భావనను వివరిస్తూ ఈ క్రింది విధంగా వ్యాఖ్యానించింది: "న్యాయమైన పరిహారం అనేది తగిన పరిహారం, ఇది కేసు యొక్క వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితుల ఆధారంగా, తప్పు ఫలితంగా జరిగిన నష్టాన్ని పూడ్చడానికి, డబ్బు చేయగలిగినంత వరకు, న్యాయమైన మరియు సమానమైన పరిహారం. నష్టపరిహారం ఇవ్వడానికి సంబంధించి బాగా స్థిరపడిన సూత్రాలను వర్తింపజేయడం ద్వారా. ఇది బొనాంజాగానో, పెద్దమొత్తంలోనో, లాభ వనరుగానో ఉండటానికి ఉద్దేశించినది కాదు.

37. పైన ఉదహరించిన తీర్పుల్లో గౌరవనీయ సుప్రీంకోర్టు నిర్దేశించిన అభ్యర్థనలు, సాక్ష్యాధారాలు మరియు చట్టాన్ని మొత్తంగా పునఃపరిశీలించినప్పుడు, అప్పీలుదారు/హక్కుదారుడు పైన సవరించిన మరియు తిరిగి లెక్కించబడిన విధంగా నష్టపరిహారాన్ని పెంచడానికి అర్హులని నేను ఖచ్చితమైన అభిప్రాయంతో ఉన్నాను.

S.No	తల పేరు	ఈ కోర్టు ద్వారా రూ. 10,000లో పెంచడం/తగ్గించడం జరిగింది.
1.	భవిష్యత్ ఆదాయాల్లో నష్టం	1,51,200/-
2.	వైద్య ఖర్చులు మరియు మందుల ఖర్చు	1,50,000/-
3.	సౌకర్యాలు కోల్పోవడం..	1,00,000/-
4.	చికిత్స మరియు విశ్రాంతి సమయంలో సంపాదన కోల్పోవడం	9,000/-
5.	అటెండెంట్ ఛార్జీలు	9,000/-
6.	రవాణా మరియు అదనపు పోషణ	25,000/-
7.	నొప్పి మరియు బాధ	1,00,000/-
	మొత్తం	5,44,200/-
	ట్రిబ్యునల్ ఇచ్చిన పరిహారం	32,000/-
	పెరిగిన మొత్తం	5,12,200/-

38. నాగప్ప వర్సెస్ గురుదయాళ్ సింగ్ తదితరుల కేసులో సుప్రీంకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు ప్రకారం 1988 మోటారు వాహనాల చట్టంలోని నిబంధనల ప్రకారం, హక్కుదారుడు క్లెయిమ్ చేసిన మొత్తం వరకు మాత్రమే పరిహారం ఇవ్వడానికి ఎటువంటి పరిమితి లేదు. తగిన సందర్భంలో, రికార్డు చేయబడిన సాక్ష్యాల నుండి, క్లెయిమ్ చేసిన దానికంటే ఎక్కువ పరిహారం పొందడానికి

హక్కుదారు అర్హుడని ట్రిబ్యునల్ / కోర్టు భావిస్తే, ట్రిబ్యునల్ అటువంటి తీర్పును జారీ చేయవచ్చు. హక్కుదారుడు కోరిన దానికంటే ఎక్కువ పరిహారం ఇవ్వడానికి ఎలాంటి ఆంక్షలు లేవు. బదులుగా ట్రిబ్యునల్ మరియు కోర్టు క్లెయిమ్ చేసిన మొత్తం కంటే ఎక్కువ ఉన్నప్పటికీ "న్యాయమైన పరిహారం" ఇవ్వడం తప్పనిసరి. న్యాయబద్ధంగా, సముచితంగా కనిపించాల్సిన పరిహార మొత్తాన్ని నిర్ణయించడం ద్వారా ట్రిబ్యునళ్లు తీర్పు ఇవ్వాలని భావిస్తున్నారు. ప్రస్తుత కేసులో, క్లెయిమ్ ట్రిబ్యునల్ ఇచ్చిన పరిహారం, కేసు యొక్క వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితుల నేపథ్యంలో, న్యాయమైనది మరియు సహేతుకమైనది కాదు మరియు క్లెయిమ్ పిటిషన్ దాఖలు చేసే సమయంలో అతను దానిని క్లెయిమ్ చేయనప్పటికీ ఎక్కువ నష్టపరిహారానికి హక్కుదారుడు అర్హుడు.

39. అందువల్ల పై చర్చ దృష్ట్యా ట్రిబ్యునల్ ఇచ్చిన తీర్పు జోక్యం చేసుకోవాల్సిన అవసరం ఉందని, తద్వారా పరిహారాన్ని రూ.32,000/- నుంచి రూ.5,44,200/-కు పెంచిందని ఈ కోర్టు అభిప్రాయపడింది.

40. తత్ఫలితంగా, ఖర్చులతో అప్పీల్ అనుమతించబడుతుంది మరియు పరిహారం మొత్తాన్ని రూ.32,000/- నుండి రూ.5,44,200/- కు పెంచారు, క్లెయిమ్ పిటిషన్ దాఖలు చేసిన తేదీ నుండి సాక్షాత్కార తేదీ వరకు సంవత్సరానికి 7.5% వడ్డీతో సహా, ప్రతివాదులు 1 మరియు 2 లకు ఉమ్మడిగా మరియు అనేక మందిపై.

(ii) ప్రతివాదులు 1 మరియు 2 ఈ తీర్పు తేదీ నుండి రెండు నెలల్లోగా నష్టపరిహార మొత్తాన్ని జమ చేయాలని, లేనిపక్షంలో వారిపై ఉరిశిక్షను అమలు చేయవచ్చు.

(iii) పిటిషనర్/హక్కుదారుడు క్లెయిమ్ చేయబడ్డ పరిహారానికి మించి చెల్లించబడిన పెరిగిన మొత్తానికి సంబంధించి అవసరమైన కోర్టు-ఫీజును చెల్లించాలని ఆదేశించబడుతుంది (రామ్లా వర్సెస్ నేషనల్ ఇన్స్యూరెన్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్ 11 కేసులో గౌరవనీయ సుప్రీం కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు ప్రకారం).

(iv) అటువంటి డిపాజిట్ పై, ట్రిబ్యునల్ ముందు సరైన దరఖాస్తును దాఖలు చేయడం ద్వారా, వడ్డీ మరియు ఖర్చులతో సహా మొత్తం మొత్తాన్ని ఉపసంహరించుకోవడానికి హక్కుదారుడు అనుమతించబడతాడు.

(v) ట్రిబ్యునల్ యొక్క తీర్పు పైన పేర్కొన్న పరిధికి మరియు పైన పేర్కొన్న నిబంధనలు మరియు ఆదేశాలలో సవరించబడింది.

(vi) ఈ రోజు నుండి మూడు వారాల్లోగా రికార్డును తిరిగి ట్రిబ్యునల్ కు పంపాలి.

(vii) దీనికి కొనసాగింపుగా, పరిశీలనకు పెండింగ్ లో ఉన్న మధ్యవర్తిత్వ దరఖాస్తులు ఏవైనా ఉంటే, వాటిని మూసివేయాలి.

న్యాయమూర్తి దుప్పల వెంకట రమణ

04.07.2023

దినేష్ ఎంజేఎల్/*

ఎల్.ఆర్.కాపీ మార్క్ చేయాలి

గౌరవనీయులైన శ్రీ న్యాయమూర్తి దుప్పల వెంకట రమణ

ఎమ్.ఎ.సి.ఎమ్.ఎ.నెం.136 ఆఫ్ 2011

04.07.2023

దినేష్ ఎంజేఎల్/*

ఎల్.ఆర్.కాపీ మార్క్ చేయాలి